

[Per Federspiel.]

sker, at der skal kunne udfoldes nogen propaganda for krig, det være sig angrebskrig eller andre former for krig, men på grund af det misbrug, som den slags bestemmelser vil kunne give anledning til med anmeldelser af mere eller mindre politisk betonet art, som kræver undersøgelse, og som vil give anledning til uhyre vanskelige fortolkninger inden for både anklagemyndighed og domstole. Derfor må reglerne være ganske overordentlig klare.

Jeg minder om, at under den sidste verdenskrig var måske den stolteste forkæmper for demokratiet i Europa, Torgny Segerstedt, i høj grad i unåde hos den svenske regering, og den gamle kong Gustav sagde engang til ham: Hvis vi kommer i krig med Tyskland, så er det din skyld. Det er den slags episoder, der meget nemt vil kunne opstå, hvis man har straffebestemmelser, som ikke er helt klare.

Jeg kan derfor anbefale, at dette lovforslag går tilbage til udvalget, for at vi kan se nærmere på det, og jeg er meget glad for, at hr. Poul Dam trak sit ændringsforslag tilbage.

De to andre ændringsforslag kan mit parti tiltræde. Ændringsforslag nr. 2 har skabt større klarhed om bestemmelserne, selv om jeg må indrømme, at den strafferetlige anvendelse af begrebet „nedværdiges“ vistnok vil volde dommere betydelig kval.

Meta Ditzel: Spørgsmålet om forbud mod propaganda for krig skal vi altså, som nævnt nogle gange, have til behandling i udvalget igen, så det vil jeg lade ligge til tredje behandling.

Mit parti vil anbefale at stemme for de ændringsforslag, justitsministeren har stillet, og for lovforslaget mod forskelsbehandling på grund af race m. v. Men jeg vil tillade mig at komme med nogle enkelte kommentarer, fordi det rører ved problemer, der er blevet meget aktuelle.

Vi danskere har længe gået med en forestilling om, at vi var et tolerant folkefærd, og at sådan noget som racediskrimination lå os fjernt, indtil vi nu de sidste år har fået flere fremmedartede mennesker inden for vore grænser: u-landsstuderende, fremmedarbejdere og sigøjnere, og sigøjnerproblemet er absolut det, der har beskæftiget os mest i

udvalget. Vi har fået et righoldigt materiale, vi har, som det fremgår af betænkningen, haft besøg af sigøjnere i udvalget, og flere af udvalgsmedlemmerne har været på besøg på den plads ude ved lossepladsen, hvor man har tilladt sigøjnere at overvintre. De sidste år har der været op mod flere hundrede uden adgang til toiletter på pladsen og med kun én vandhane.

Vi har haft et møde med Københavns kommune, som har forelagt os et projekt, der viser, at der nu skulle komme bedre sanitære forhold, men hvilke resultater har vore undersøgelser ellers givet, må vi spørge.

Ja, der er altså et par pladser til ude i landet, som godt vil modtage sigøjnerne, men ellers står det noget skralt til. Udvalget har måttet konstatere, hvad jeg de to sidste år flere gange har haft lejlighed til at erfare, at de hidtil gældende love ikke forpligter nogen af de ansvarlige myndigheder, det være sig stat, ministre eller kommunale myndigheder, til at behandle dette ejendommelige nomadefolk på anden måde end turister eller udlændinge, der skal tilmelde sig og søge opholds- og eventuelt arbejdstilladelse efter de almindelige regler. Men her som i en række andre lande har det vist sig, at der kræves en vis overgangstid for sigøjnerne, der har meget særprægede livsvaner og skikke, før de kan tilpasse sig det moderne samfund.

Som det også er omtalt i betænkningen, har Europarådet beskæftiget sig med problemet, og Europarådets ministerråd henstiller til de forskellige landes regeringer, at myndighederne bl. a. fremmer oprettelse af et tilstrækkeligt stort antal campingpladser for sigøjnerne. Jeg vil gerne bemærke i den forbindelse, at vi til det Europarådsmøde her fra folketinget har haft flere repræsentanter med, som også har gjort opmærksom på problemet og på drøftelserne dernede.

I Norge har man da også efter vedtagelsen af en lov, der svarer til den, vi nu er ved at behandle, gjort det, at man har sendt en rundskrivelse fra det kongelige socialdepartement ud til de lokale socialudvalg, hvori man gør opmærksom på denne nye lov og henstiller til socialudvalgene, at man hjælper de sigøjnere, der har vanskeligheder med at finde passende lejpladser. Jeg tror, det vil være meget på sin plads, at vi gør